

ZSOLTÁROK, IMÁDSÁGOK

Beszéljétek el...

– C. H. Spurgeon: Reggel és este – napi áhítatok kötetéből –

Ilyen egyszerűen, Isten kegyelme által eleven és folytonos marad az igazságról szóló élő bizonyágtétel a földön. Az Úr szereteteinek tovább kell adniuk az evangéliumról és a szövetségről szóló bizonyágtételüket utódaiknak, nekik pedig az ő gyermekeiknek.

Ez a legelső feladatunk, a családi tűzhelynél kell kezdenünk. Rossz ígéhirdető az, aki nem otthon kezdi szolgálatát. A pogányokat mindenképpen meg kell keresni az utakon és a sövényeknél (Lk 14,23), de az otthon elsőbbséget élvez, és jaj azoknak, akik megfordítják Isten rendelkezésének sorrendjét! Gyermekeink tanítása személyes feladatunk; ezt nem ruházhatjuk át a vasárnapi iskola tanítóira vagy más barátainkra. Ők segíthetnek, de nem menthetnek fel bennünket szent kötelességünk alól. Ebben az esetben a helyettesítők és segítők rossz eszközök: az apák és anyák kötelessége, hogy Ábrahámhoz és Sárahoz hasonlóan Isten félelmében vezessék házuk népét, és beszéljenek gyermekeiknek a Magasságos csodatételeiről. A szülői tanítás természetes kötelesség. Ki más lenne megfelelőbb, hogy gondoskodjon gyermeke jólétéről, ha nem az, akitől életet kapott?

Gyermekeink nevelésének elhanyagolása még a kegyetlenségnél is rosszabb. A család vallásgyakorlása szükséges a nemzet, maga a család és az Isten egyháza számára is. Ezernyi szálon lopakodnak be a tévtanítások hazánkba, és ennek egyik leghatékonyabb ellenszerét szinte teljesen figyelmen kívül hagyjuk, mégpedig azt, hogy gyermekeinket hitre neveljük.

Bárcsak ráébrednének a szülők ennek fontosságára! Kellemes kötelesség fiainknak és lányainknak Jézusról beszélni, annál is inkább, mert gyakran bebizonyosodott, hogy az Úrnak kedves, hiszen Isten sokszor mentette meg gyermekeket szüleik imádságáért és intésük hatására. Azt kívánom, hogy minden család, tisztelje az Urat, és tapasztalja meg mosolyát!

„Beszéljétek el fiaitoknak, és fiaitok beszéljék el az ő fiaiknak és azoknak fiai a következő nemzedéknek!”

(Jóél 1,3)

OLVASSUK KÖZÖSEN A BIBLIÁT! IMÁDKOZZUNK EGYÜTT!

július 12., vasárnap (Izabella, Dalma) • Zsolt 135

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/135)

Magyarázat:

A zsoltáros szerint akik Isten szolgálatában vannak, „állnak” az Úr házában, az ő udvaraiban (2). Hasonlóképp a neki szolgáló mennyei lények is álltak, Ézsaiás próféta elhívásakor (Ézs 6,2). Ez a testtartás az Úr iránti szavak nélküli tisztelet kifejezése. Ezért állunk mi is az istentiszteleten igeolvasáskor, vagy amikor imádságainkat mondjuk. Az Úr iránti szavak nélküli tiszteletadásunk a hétköznapiakban is nyilvánuljon meg: az alázatban és iránta való megadásban.

Imádság:

Mennyei Atyánk, köszönjük, hogy Te vagy az, aki elé állhatunk – nem teljesítményünkkel, hanem egyszerűen azzal, akik vagyunk. Taníts meg minket a szavak nélküli tiszteletre: az alázatra, amely nem csak a templomban, hanem a hétköznapijainkban is látszik. Add, hogy a munkánkban, a kapcsolatainkban és a döntéseinkben is rád nézzünk, mint akik a Te udvaraiban állnak. Formáld minket olyanokká, akiknek az élete csendes bizonyosságtétel a Te nagyságodról. Ámen.

július 13., hétfő (Jenő) • Zsolt 136

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/136)

Magyarázat:

A zsoltáríró Isten teremtetéstől fogva a mai napig tartó szeretetére emlékezik. Szeretete – szövetségi hűsége – a világ kezdetétől a pillanatnyi jelenig átíveli az időt. Amikor a zsoltárt a jeruzsálemi templomban énekelték, a kórus egy része a zsoltárversek egyik felét, másik része a másik felét énekelte mintegy feleletképpen: „örökké tart szeretete”. Emlékezzünk rá, a mai napunk is része hűséges Istenünk csodaszzerű munkájának.

Imádság:

Hűséges Istenünk, ma reggel is azt mondhatjuk: örökké tart a Te szereteted. Köszönjük, hogy ez nem múlt érzés, hanem szövetségi hűség, amelyre biztosan számíthatunk. Emlékeztess szívünket a hét minden napján arra, amit már megtapasztaltunk belőle. Adj erőt úgy élni a mai napot, hogy mi is hűségesek legyünk Hozzád és egymáshoz. Ámen.

július 14., kedd (Örs, Stella) • Zsolt 137

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/137)

Magyarázat:

A Babilóniába száműzötteket fogvatartóik arra nógatták, énekeljenek Sion énekei közül, amelyeket egykor a jeruzsálemi templomban énekeltek. Idegen földön ezeket nem lehetett énekelni. Lélektani hadviselés, amikor az ember ott bántja a másikat, ahol annak legjobban fáj. Tegyük félre ezt a másokon hatalmaskodó lelkületet. Ne éljünk vissza azzal, ha a környezetünk fölött hatalmat gyakorolhatunk. Pál is erre int: „Ha pedig egymást marjátok és faljátok, vigyázzatok, el ne emésszétek egymást” (Gal 5,15).

Imádság:

Szabadító Istenünk, Te látod, milyen könnyen élünk vissza a mások fölötti hatalommal – otthon, a munkahelyen, a közösségeinkben. Bocsásd meg, amikor ott bántjuk a másikat, ahol a leginkább fáj neki. Adj nekünk érzékeny szívet, amely felismeri a másik sebezhetőségét, és inkább gyógyítani akar, mint sebet ejteni. Szabadíts meg a hatalmaskodás kísértéséből, és formáld minket szelíd és türelmes emberekké. Ámen.

július 15., szerda (Henrik, Roland) • Zsolt 138

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/138)

Magyarázat:

Dávid nagy szükségében az Úrhoz fordult. Példaértékű, hogy gondolkodását nem a beszűkült körülmények határozták meg (7). Ismerte a hívő életnek azt a titkát, hogy nem az a döntő, mi történik velünk, hanem az, hogy ami velünk történik, hogyan hat ránk. Legyen nagyobb bennünk ma a bizalom az Úr iránt, mint a félelem a helyzetünk miatt.

Imádság:

Kegyelmes Atyánk, Te tudod, milyen könnyen fog hatalmába a félelem, amikor szorult helyzetbe kerülünk. Segíts, hogy ne a körülményeink, hanem a Beléd vetett bizalmunk határozza meg a gondolkodásunkat. Adj nekünk Dávidhoz hasonló hitet, amely a nehézségek közepette is Hozzád fordul, és nem a problémán rágódik, hanem a Te hatalmat keresi. Növelj bennünk a bizalmat, hogy az legyen nagyobb a félelmünkénél. Ámen.

július 16., csütörtök (Valter) • Zsolt 139

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/139)

Magyarázat:

A zsoltárost igazságtalan vádak érték. Nem vitatkozott támadóival, hanem Istenhez folyamodott. Nekünk is irányt mutatva, a legjobb megoldást választotta. Megtapasztalta, hogy Isten minden oldalról „körülfogta” (Károli: körülzárta) őt és fölötte tartja kezét (5). Miként a levegő vagy a fény körülveszi az embert (ApCsel 17,28), úgy veszi körül az Úr azt, aki nála keres oltalmat. Kálvin így magyarázza: Isten „ráhelyezte kezét minden halandóra, s úgy tartja őket szeme előtt, hogy az ő tudtán kívül még a legkisebb eltérést sem tehetik meg az iránytól”.

Imádság:

Mindenható Istenünk, csodálatos biztonság, hogy körülveszel minket – mint a levegő, mint a fény, amelytől nem lehet elmenekülni. Amikor igazságtalan vádak érnek, amikor rosszindulattal találkozunk, segíts, hogy ne vitába szálljunk, hanem Hozzád forduljunk. Köszönjük, hogy a Te kezed mindig fölöttünk van. Adj bátorságot csendes méltósággal viselni azt, amit nem tudunk megváltoztatni, és bízni, hogy Te igazságot szolgáltatasz. Ámen.

július 17., péntek (Endre, Elek) • Zsolt 140

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/140)

Magyarázat:

A hit nagy felismerése, hogy az Úr bizonyosan felkarolja a nincstelenek sorsát (13). Az ószövetségi ember csak a maga igaz voltában bízhat (14). A mi reménységünk Pál apostollal szólva abban van, hogy Isten az, aki megígázit (Róm 8,33). Nincs saját igazságunk. A feltámadott Krisztus esedezik értünk, akinek a szeretetétől ma sem választ el semmi (Róm 8,38k).

Imádság:

Urunk Jézus Krisztus, köszönjük, hogy Te esedezed értünk – ott az Atya jobbán – akkor is, amikor mi már szavakat sem találunk. Bocsásd meg, amikor saját igazságunkban bizakodunk ahelyett, hogy a Te kegyelmedre támaszkodnánk. Formálj minket olyanokká, akik nem a maguk érdemére, hanem egyedül Rád néznek. Add, hogy ma is megérezzük: semmilyen erő nem szakíthat el a Te szeretetedtől. Ámen.

július 18., szombat (Frigyes, Kamill) • Zsolt 141

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/141)

Magyarázat:

„Siess hozzám” (1) – kéri imádságában Dávid. A kérés tartalmában benne van, hogy a nagy király az Úr segítségével fohászkodik. Olykor siettetnének Isten beavatkozását abba a helyzetbe, amelyben vagyunk, s amelyet reménytelennek ítélnék. Látásunk szerint Isten néha késni látszik (Jn 11,21.32). Isten órája azonban nem mindig úgy jár, mint a miénk. Késni látszik, de ne feledjük: el nem késik.

Imádság:

Örökkévaló Istenünk, sokszor türelmetlenül sürgetünk Téged, amikor a megoldást várjuk. Köszönjük, hogy Te nem késelel – csupán a Te időd más, mint a miénk. Segíts elfogadni, hogy nem a mi menetrendünk szerint, hanem a Te bölcsességed szerint cselekszel. Adj türelmet a várakozáshoz, és erős hitet, amely nem ingott meg, amikor a segítség még nem érkezett meg. Ámen.

július 19., vasárnap (Emília, Esztella) • Zsolt 142

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/142)

Magyarázat:

„Imádság abból az időből, amikor a barlangban volt.” (1) Dávid mai zsoltára egy ismerős helyzetet ír le. Amikor barlangban van az életed, és csupán a panasz, a csüggedés és az elveszettség érzését találod szívedben. Bárcsak érkezne egy mentőexpedíció! A megoldás csak akkor jön el hozzád, ha ezeket a szavakat is felfedezed a zsoltárban: imádság, könyörgés, kiáltás, esedezés, magasztalás az Úr felé. Ha ezek összetalálkoznak a barlangodban tapasztalt érzéseiddel, számodra is elérkezik a megmentés!

Imádság:

Szabadító Istenünk, Te ismered a barlangokat, amelyekben élünk – a csüggedést, a reménytelenséget, az elveszettség érzését. Köszönjük, hogy a panasz sem tilt ki a Te jelenléteből: Dávid is így imádkozott, és Te meghallottad. Taníts minket arra, hogy a legnehezebb pillanatokban is Hozzád kiáltunk. Jöjj el hozzánk is a barlangba, és vezess ki minket a szabadságba. Ámen.

július 20., hétfő (Illés) • Zsolt 143

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/143)

Magyarázat:

„Vissza-émlékezem a régi napokra, végiggondolom minden tettetted, elmélkedem kezed alkotásain.” (5) Isten egyik nagyon kedves ajándéka számunkra az emlékezés. Van, amikor visszatart valamitől, amiben korábban már elbuktam. Ma viszont arra segíti az imádkozót, hogy felidézze azokat az időket, amikor megtapasztalta az Úr csodáit. Gondold végig ma te is, hogy mi mindenben láttad már meg Isten munkáját, jelenlétét az elmúlt időben, és bátorodjék fel a szíved, bármilyen ellenséges helyzetben ismét teljes szívvel rábízni magad az Ő vezetésére!

Imádság:

Hűséges Istenünk, köszönjük az emlékezés ajándékát – hogy vissza tudunk tekinteni arra, amit már megtapasztaltunk Tőled. Ma kérünk, idézd fel szívünkben azokat a pillanatok, amikor világosan láttuk a Te kezedet. Bátoríts minket ezekkel az emlékekkel, hogy a jelenlegi nehézségek közepette is bízunk Benned. Add, hogy az emlékezés hitté, a hit pedig engedelmességgé váljon az életünkben. Ámen.

július 21., kedd (Dániel, Daniella) • Zsolt 144

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/144)

Magyarázat:

Vannak háborús idők, szívesebben kerülnénk el ezeket, de van, amikor az Úr: „harcolni tanítja kezemet, hadakozni ujjaimat” (1). Ilyenkor az Úr eget-földet megmozgat akár, az övéi érdekében. Az Úrral az oldalunkon ma sem kérdéses, hogy kinek a szájából fog felharsanni végül a győzelmi dal. Kezdd hát el gyakorolni a győzelmi indulót te is, Isten boldog népe!

Imádság:

Seregek Ura, Te tudod, hogy az életünkben is vannak harcok – belső küzdelmek, kapcsolati feszültségek, fáradtságos napok. Köszönjük, hogy nem egyedül kell megvívunk ezeket. Taníts minket arra, hogyan harcoljunk a Te oldaladról – nem emberi indulattal, hanem hittel és alázattal. Adj győzelmet nemcsak a körülöttünk lévő nehézségek felett, hanem önmagunk felett is. Ámen.

július 22., szerda (Magdolna, Magda) • Zsolt 145

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/145)

Magyarázat:

A Zsoltárok utolsó imádságaiban, miután annyiszor megtapasztalta már hatalmát, nem győzi dicsérni Istenét. „Mindennap áldalak téged, dicsérem nevedet mindörökké.” (2) Szinte alig találja a szavakat, jelzőket, ezért ma maga mellé veszi az egész teremtett világot. Mintha csak körbenézve felismerné, mi minden hirdeti Isten dicsőségét. Bárcsak te is meglátnád az Úr minden tettét, és a te életed is ilyen dicsőítésfolyammá válna, mindezek szemlélése közben!

Imádság:

Dicsőséges Istenünk, a zsoltáros szavával mi is azt mondjuk: mindennap áldunk Téged. Nyisd fel a szemünket, hogy megláthassuk, mi minden hirdeti a dicsőségedet – a reggeli napsütéstől a szeretteink arcáig. Segíts, hogy az életünk ne panaszfolyam, hanem dicsőítésfolyam legyen. Add, hogy ne kelljen keresnünk az okot a hálára, mert Te mindenütt jelen vagy és jót cselekszel. Ámen.

július 23., csütörtök (Lenke, Borisz) • Zsolt 146

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/146)

Magyarázat:

„Boldog az, akinek Jákób Istene a segítsége, és Istenében, az Úrban van a reménysége.” (5) A tegnapi, mindent átfogó dicsőítés után, ma azért visszaérkezünk az emberhez, magunkhoz. Mert a végén csak ennyi marad: Isten és én. A legmélyebben azok az élmények maradnak meg bennünk, amikor látjuk, hogy mit tett az Úr személyesen értünk. A hozzám való szeretete hangolja dicséretre a szívemet, „amíg csak leszek”.

Imádság:

Jákób Istene, a mi Istenünk, milyen jó, hogy a nagy dicsőítés után is visszatérsz az egyénhez – hozzám, aki kicsiny és esendő vagyok. Köszönjük, hogy nem csak az emberiséget szereted általánosságban, hanem engem személy szerint, nevemen ismerve. Add, hogy ez a személyes szeretet hangolja dicséretre a szívemet minden napon, amíg csak élek. Legyen a reménységem egyedül Tebenned. Ámen.

július 24., péntek (Kinga, Kincső) • Zsolt 147

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/147)

Magyarázat:

Amikor már szavakba nem tudom beleszorítani a mondanivalóm, akkor jöhet hozzá a dallam. „Dicsérjétek az Urat! Milyen jó Istenünkről énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret!” (1) Igazából nem is prózának lenne itt a helye, de most csak betűkre van lehetőség. De arra kérlek kedves testvérem, énekeld ma el sokunk kedvenc dicsőítő énekét: „Lelkem, áldd az Urat, áldd az Urat, egyedül Őt imádd!”

Imádság:

Szentlélek Úr Isten, Te vagy az, aki az éneket fakasztod a szívünkben – amikor már szavak sem elégek a hálaadáshoz. Köszönjük az ének ajándékát, amelyen keresztül közelebb kerülhetünk Istenhez. Adj ma is dicsőítő szívet, amely nem csak akkor énekel, ha jól megy minden, hanem akkor is, ha nehéz az út. Töltsd be ajkainkat hálaénekekkel, és szívünket a Te jelenléteddel. Ámen.

július 25., szombat (Kristóf, Jakab) • Zsolt 148

(Online itt olvasható: szentiras.hu/biblia/ruf/psa/148)

Magyarázat:

Az emberi kórus mellé most csatlakozik a mennyei kar is. „Dicsérjétek őt, ti, angyalai mind, dicsérje őt minden serege!” (2) Jézus ígérete szerint egyszer majd az idők teljességében minden

ÉLETÜNK

EGYHÁZKÖZSÉGI HÍRLEVÉL

2026. július 12. – július 25.

BUDAPEST-KÁLVIN TÉRI
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG

serege az Urat fogja dicsérni. A toborzás még tart, a hívó szó téged is keres, bátorít, hogy népe légy.

Imádság:

Örökkévaló Istenünk, csodálatos, hogy a dicsőítésbe az angyalok is bekapcsolódnak – az egész teremtett világ, a mennyek és a föld egyszerre zeng Neked. Köszönjük, hogy meghívtál minket ebbe a nagy kórusba, hogy mi is részesei lehetünk ennek az örökkévaló dicsőítésnek. Bátoríts, hogy ne legyünk néma tagjai ennek a kórusnak, hanem bátran és örömmel emeljük fel hangunkat Neked. Ámen.

ÉLETÜNK ESEMÉNYEI

DÁTUM	IDŐPONT	PROGRAM
július 15., szerda	17 óra	Kétnyelvű istentisztelet
július 22., szerda	17 óra	Kétnyelvű istentisztelet

NAPKÖZIS TÁBOR: július 20-24. – Kérjük, hordozza imádságban ezt az alkalmat is.

Várjuk szeretettel alkalmainkra!

KAPCSOLAT

LELKÉSZI HIVATAL

Kedd: 9–12 óra
Csütörtök: 14–17 óra

Tel.: 06-30-632-0789

ELÉRHETŐSÉGEK

budapest-kalvin.ter@reformatus.hu

kalvinteriref.hu

ADOMÁNYOK

Mivel egyházközségünk kiadásai havi rendszerességgel kerülnek kifizetésre, kérjük testvéreinket, hogy egyházfenntartói járulékukat is havi rendszerességgel juttassák el nekünk. Javasoljuk, hogy rendelkezzenek rendszeres havi banki átutalásról. Közleménybe írják be nevüket, és hogy „egyházfenntartói járulék”.

SZÁMLASZÁM

11707024-20107972 (OTP Bank)
IBAN: HU21 1170 7024 2010 7972 0000 0000
BIC (SWIFT) KÓD: OTPVHUHB

„Tudjuk pedig, hogy aki bőven vet, bőven is arat...” (2Kor 9,6)